

DECIZIE

21 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Vera Macinskaia
Sveatoslav Moldovan
Liliana Catan
Ala Cobăneanu

examinând recursul declarat de Serviciul Vamal al Republicii Moldova
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Mixte „Adekit”
Societate cu Răspundere Limitată împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova
cu privire la contestarea actului administrativ

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2013, prin care a
fost respins apelul declarat de Serviciul Vamal al Republicii Moldova și menținută
hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 13 iunie 2013, prin care acțiunea a
fost admisă

constată:

La 21 noiembrie 2012, ÎM „Adekit” SRL a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Serviciului Vamal al RM cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că la 08 noiembrie 2012 de către inspectorul
superior al Secției reverificare și audit post-vămuire din cadrul Serviciului Vamal,
Maria Rusu, a fost întocmit procesul-verbal nr. 14/2, imediat, în temeiul procesului nr.
14/2 fiind emisă și decizia de regularizare nr. 71 pentru încasarea suplimentară de la ÎM
„Adekit” SRL a drepturilor de import a spumei poliuretanică în mărime de 83670,90 lei
și a penalității în mărime de 20376,84 lei.

Consideră că procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. 14/2 din
08 noiembrie 2012 este contrar legislației.

Menționează că constatările procesului-verbal nr. 14/2 din 08 noiembrie 2012
sunt bazate pe normele metodologice privind clasificarea produsului „Spumă
poliuretanică” a ordinului Serviciului Vamal nr. 310 din 27 iunie 2012, ceea ce confirmă
executarea ordinului dat.

Afirmă că la baza normelor metodologice privind clasificarea produsului „Spumă
poliuretanică”, în tub aerosol aprobate cu ordinul nr. 310 a fost pusă decizia Comitetului
pentru Sistemul Armonizat al Organizației Mondiale a Vămirilor, că poziția tarifară 3214
nu se limitează doar la produsele cu un procent mare de umplutură, și deși componenta

de bază a produsului „Spumă poliuretanică” este poliuretanul, Comitetul pentru Sistemul Armonizat a decis ca acest produs deja să nu fie clasificat la poziția tarifară 3909 dar la poziția tarifară 3214.

Susține că executarea ordinului nominalizat a fost pus în sarcina șefilor birourilor vamale din data publicării în Monitorul Oficial la 13 iulie 2012.

Mai indică că din data publicării în Monitorul Oficial, ordinul nr. 310 a devenit un act legislativ de interpretare, menționând că conform art. 46 alin. (1) al Legii privind actele legislative nr. 780 din 27 decembrie 2001, actul legislativ produce efecte numai în timpul cât este în vigoare și nu poate fi retroactiv sau ultraactiv.

Consideră că normele metodologice privind clasificarea produsului „Spumă poliuretanică” nu pot fi interpretate pentru mărfurile vămuite pe declarațiile vamale menționate în anexa 1 a procesul-verbal nr. 14/2 din 08 noiembrie 2012, deoarece toate declarațiile vamale menționate în anexa 1 au fost depuse la autoritatea vamală până la 13 iulie 2012, data intrării în vigoare a normelor metodologice privind clasificarea produsului „Spumă poliuretanică”.

La fel, afirmă că concluziile din procesul-verbal nr. 14/2 din 08 noiembrie 2012 rezultă din interpretarea eronată a actului legislativ în timp și sunt ilegale.

Menționează că procedura prealabilă nu a contribuit la soluționarea litigiului.

Solicită anularea procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. 14/2 din 08 noiembrie 2012 și a deciziei de regularizare nr. 71 din 08 noiembrie 2012 emise de Serviciul Vamal al RM.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2012 a fost transmisă cauza spre examinare după competență Judecătoriei Centru, mun. Chișinău.

Prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 28 decembrie 2012 pricina a fost strămutată spre judecare la Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 13 iunie 2013 acțiunea a fost admisă integral și anulat procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. 14/2 din 08 noiembrie 2012 și decizia de regularizare nr. 71 din 08 noiembrie 2012 emise de Serviciul Vamal al RM.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2013 a fost respinsă cererea de apel depusă de Serviciul Vamal și menținută hotărârea primei instanțe.

La 14 martie 2014, Serviciul Vamal al RM a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei decizii de respingerea a acțiunii.

Menționează că Serviciul Vamal a făcut cunoștință cu decizia integrală la 16 ianuarie 2014.

În motivarea recursului a invocat ilegalitatea deciziei recurate, considerând că la caz normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat și că nu au fost constatate și elucidate pe deplin de către prima instanță, circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond și concluziile acesteia sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Afirmă că la examinarea pricinii, atât prima instanță, cât și cea de apel nu au ținut cont de dovezile și probele prezentate de către Serviciul Vamal, fapt ce a determinat examinarea superficială a materialelor dosarului.

Consideră că inexistența vreo unei mențiuni în cuprinsul hotărârii motivate și în decizia motivată despre cele menționate în referința anexată la dosar, ulterior enunțate și

dezbatute în cadrul ședințelor de judecată, denotă ideea unei examinări superficiale a materialelor dosarului de către instanțele de judecată.

Invocă că în speță au fost încălcate și prevederile art. 239 CPC, astfel instanțele nu s-au expus asupra tuturor probelor invocate de către Serviciul Vamal, și anume: conform Nomenclatorului Mărfurilor, clasificarea produsului „Spumă poliuretanică, în tub aerosol” la poziția tarifară 3214 în baza caracteristicii acesteia, fiind mastică complet formată pe bază de materiale plastice.

Susține că fiind efectuată reverificarea documentelor de însoțire, facturile invoice atașate la declarațiile vamale, s-a stabilit următoarele specificațiuni privind denumirea mărfurilor importate: ILLBRUCK PRO 70 spumă pistol, ILLBRUCK MAXX spumă pistol, RINO FIX spumă PU, RINO MAX spuma pistol, Bison spuma PU, în cantități a câte 500 ml, 700 ml, 750 ml și 880 ml.

Prin urmare, ținând cont de descrierea mărfii încadrată în rubrica 31 a declarațiilor vamale de import ca fiind „Poliuretani sub formă primară”, s-a constatat că în realitate a fost importată „Spumă poliuretanică în tub aerosol”, care conform Nomenclatorului Mărfurilor al RM, corespunde poziției tarifare - 321410100.

De asemenea invocă că la examinarea pricinii, instanțele ierarhic inferioare nu au ținut cont de prevederile regulilor nr. 1 și nr. 6 de interpretare a Nomenclatorului mărfurilor al Republicii Moldova, constatând de astfel neîntemeiat ilegalitatea deciziei de regularizare nr. 71 din 08 noiembrie 2012.

Consideră că concluziile primei instanțe, preluate ulterior de instanța de apel, expuse atât în hotărâre, cât și în decizie, sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Indică că prima instanță și cea de apel eronat au concluzionat că în cadrul controlului ulterior prin reverificarea declarațiilor vamale întocmite de SRL „Adekit”, Serviciul Vamal a aplicat prevederile ordinului nr. 310 din 27 iunie 2012, deoarece nici în textul deciziei de regularizare nr. 71 din 08 noiembrie 2012, nici în procesul-verbal de reverificare nr. 14/2 din 08 noiembrie 2012, nu se face referire la prevederile ordinului Serviciului Vamal nr. 310 din 27 iunie 2012.

Menționează că prevederile ordinului nominalizat nu au tangență cu speța dată, iar argumentele invocate de către prima instanță și preluate de instanța de apel sunt declarative și lipsite de suport juridic.

Afirmă că instanțele de judecată au ignorat prevederile art. 26 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ, la judecarea cauzei ne fiind stabilit nici unul din temeiurile expres prevăzute în lege care ar impune ilegalitatea actului administrativ contestat de intimat, adică anularea deciziei de regularizare nr. 71 din 08 noiembrie 2012.

Susține că conform pct. 22 al Hotărârii Plenului CSJ nr. 4 din 24 decembrie 2010 „Cu privire la practica examinării în contencios administrativ a litigiilor legate de aplicarea legislației vamale”, la examinarea acestei categorii de pricini, instanța de judecată nu este în drept de sine stătător să efectueze clasificarea mărfurilor conform Nomenclatorului mărfurilor, ci trebuie să se pronunțe asupra legalității și temeiniciei actelor administrative emise de către organele vamale, acțiunilor sau inacțiunilor acestora, să constate și să elucideze toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și care au stat la baza emiterii hotărârii judecătorești.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 03 ianuarie 2014, fapt confirmat prin copia scrisorii de însoțire anexată (f. d. 116), iar recurentul susține că a recepționat copia deciziei instanței de apel la 16 ianuarie 2014.

Alte date la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul în termen, la 14 martie 2014.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Prin referința depusă la 15 aprilie 2014, ÎM „Adekit” SRL a solicitat respingerea recursului.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Astfel, după cum rezultă din actele dosarului în conformitate cu art. 1 (21¹) și art. 181¹ al Codului vamal, de către inspectorul superior al Secției reverificare și audit post-vămuire din cadrul Serviciului Vamal, Maria Rusu, a fost efectuată reverificarea declarațiilor vamale de import cu codul mărfurilor 390950900 la agentul economic ÎM „Adekit” SRL din mun. Chișinău, bd. Moscova, nr. 22, of. 16, cod fiscal nr. 1004601002071.

Conform procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. 14/2 din 08 noiembrie 2012 s-a constatat că ÎM „Adekit” SRL, în perioada de activitate 01 ianuarie 2009 – 25 mai 2012 a importat mărfuri (poliuretani sub forme primare, marca Bison, Rino, Rino-fix, Illbruck) din România, care a fost vămuțată la poziția tarifară 3909 „Rășini aminice, rășini fenolice și poliuretani, sub forme primare” (subpoziția 39095090 – taxa vamală 0%) ce cuprinde poliuretani prezenți sub mai multe forme, dintre care cele mai importante sunt spumele, elastomerii și acoperirile și căptușelile.

Totodată, în urma verificării a 43 de declarații vamale (f. d. 7), s-a constatat că ÎM „Adekit” SRL a importat „spuma poliuretanică” ca un produs finit, care poate fi imediat utilizat pentru destinații multiple, în recipiente aerosolice, cu compoziție specială conform descrierii pe ambalajul produsului, declarându-le la poziția tarifară 3909509000 (taxa vamală 0 %), dar potrivit Nomenclatorului mărfurilor al RM aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1525 din 29 decembrie 2007, aceste mărfuri urmau a fi clasificate la poziția tarifară 321410100 (taxa vamală 6,5 %). (f. d. 4-6)

Ca urmare, în temeiul procesului-verbal de reverificare nr. 14/2 din 08 noiembrie 2012, a fost emisă decizia de regularizare nr. 71 din 08 noiembrie 2012 prin care s-a încasat suplimentar de la ÎM „Adekit” SRL suma de 104047,74 lei, inclusiv plata de bază – 83670,90 lei și penalitatea 20376,84 lei. (f. d. 8)

În dezacord cu acțiunile Serviciului Vamal, ÎM „Adekit” SRL a depus o cerere prealabilă, solicitând anularea deciziei de regularizare nr. 71 din 08 noiembrie 2012, care a fost înregistrată cu numărul 19780, la 15 noiembrie 2012. (f. d. 38)

Prin răspunsul nr. 28/11-14869 din 29 noiembrie 2012, Serviciului Vamal a menționat că actul contestat este legal și întemeiat, iar motive pentru a satisface cerințele invocate nu există.

În consecință, ÎM „Adekit” SRL, nefiind mulțumit de răspunsul primit a înaintat acțiunea în instanța de judecată împotriva Serviciului Vamal al RM, solicitând anularea procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. 14/2 din 08 noiembrie 2012 și a deciziei de regularizare nr. 71 din 08 noiembrie 2012 emise de Serviciul Vamal al RM.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză, prima instanță a ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii și admiterii acesteia, soluție care a fost menținută și de instanța de apel.

În susținerea temeiniciei soluției date, instanțele judecătorești au reținut că la efectuarea reverificării organul vamal a aplicat prevederile Ordinului nr. 310 din 27 iunie 2012 pentru perioada de import a mărfii ianuarie 2009 - decembrie 2011, când ordinul respectiv nici nu era adoptat și intrat în vigoare.

Totodată instanțele au mai reținut că în cazul în care se neagă invocarea ordinului la efectuarea reverificării, reîncadrarea la poziția tarifară 3214 a fost efectuată în lipsa unei reglementări legale.

Instanța de recurs constată, însă, că fiind, la soluționarea pricinii, stabilite pe deplin circumstanțele care au importanță pentru judecarea cauzei în fond, concluziile instanțelor de judecată și soluția dată în sensul admiterii acțiunii sunt incorecte, fapt ce rezultă din interpretarea greșită a prevederilor legale aplicabile raportului juridic în litigiu.

Potrivit art. 1 pct. 23 Cod Vamal, declarație vamală reprezintă actul unilateral prin care o persoană manifestă, în formele și modalitățile prevăzute de legislația vamală, voința de a plasa mărfurile sub o anumită destinație vamală.

Conform art. 178 alin. (1) Cod vamal, declarantul este obligat: a) să declare mărfurile și mijloacele de transport conform procedurii stabilite de prezentul cod și de alte acte normative; b) să prezinte, la cererea organului vamal, mărfurile și mijloacele de transport pe care le declară; c) să prezinte organului vamal documentele și informațiile suplimentare necesare vămuirii; d) să plătească drepturile de import sau de export; e) să acorde asistență organului vamal în efectuarea operațiunilor de vămuire, inclusiv prin efectuarea operațiunilor de încărcare-descărcare și a altor operațiuni.

Totodată, prevederile art. 141² Cod vamal, statuează că clasificarea mărfurilor se efectuează de către declarant. Ea constă în stabilirea, pentru mărfurile declarate organelor vamale, a unui cod conform Nomenclatorului mărfurilor. (2) În caz de clasificare incorectă a mărfurilor, organele vamale au dreptul să efectueze de sine stătător clasificarea lor în corespundere cu Nomenclatorul mărfurilor. (3) Serviciul Vamal este împuternicit să emită pentru unele tipuri de mărfuri norme metodologice cu privire la clasificarea lor, asigurând publicarea acestor norme. (4) Decizia Serviciului Vamal cu privire la clasificarea mărfurilor este obligatorie. Declarantul este în drept să conteste decizia în modul stabilit de legislația în vigoare.

Din conținutul normei enunțate rezultă că clasificarea mărfurilor se efectuează de către declarant, conform codului indicat în Nomenclatorul mărfurilor, iar în caz de clasificare incorectă a mărfurilor, organul vamal are dreptul de a efectua de sine stătător clasificarea.

În contextul normelor enunțate, instanța de recurs reține că în Republica Moldova clasificarea mărfurilor este efectuată în conformitate cu Nomenclatorul mărfurilor aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1525 din 29 decembrie 2007, cu aplicarea regulilor de interpretare ale acestuia, precum și conform Convenției Internaționale privind Sistemul Armonizat de descriere și codificare a mărfurilor, încheiată la Bruxelles la 14 iunie 1983 la care Republica Moldova a aderat prin Legea nr. 112-XV din 22 aprilie 2004.

Nomenclatorul mărfurilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 1525 din 29 decembrie 2007 atribuie la poziția tarifară 3909 (indicată de agentul economic importator) „Rășini aminice, rășini fenolice și poliuretani, sub forme primare”, iar la poziția 3214 - „Chit pentru geamuri, chit pentru îmbinări, cimenturi de rășină și alte masticuri; glet pentru zugrăvit; gleturi nerefractare de tipul celor utilizate în construcții la fațade, pereți interiori, podele, tavane și similare”.

Notele explicative la sistemul armonizat de descriere și codificare a mărfurilor, aprobate de Organizația Mondială a Vănilor stipulează că la capitolul 32 „extracte tanante sau colorante; tanini și derivații lor, pigmentii și alte substanțe colorante; vopsele și lacuri; masticuri; cerneluri”, în cazul unor anumitor masticuri de la poziția 3214, amestecarea sau adăugarea diferiților constituenți (de exemplu întăritoare) se efectuează în momentul întrebuințării. Poziția tarifară 3214 – „Chit pentru geamuri, chit pentru îmbinări, cimenturi de rășină și alte masticuri; glet pentru zugrăvit; gleturi nerefractare de tipul celor utilizate în construcții la fațade, pereți interiori, podele, tavane și similare” cuprinde masticuri bazate pe materiale plastice (cum ar fi poliesteri, poliuretani, siliconi și rășină epoxidică) aditivitate într-o proporție mare (până la 80 %) cu materiale de umplutură foarte diverse cum sunt argile, nisipul sau alți silicați, dioxidul de titan, pulberile metalice. Unele dintre masticuri nu se întăresc și rămân lipicioase după aplicare (de exemplu etanșări acustice). Altele se întăresc prin evaporarea solventului, sub influența condițiilor atmosferice sau prin reacția diferitelor componente amestecate. Masticurile sunt utilizate în special pentru sigilarea unor componente în construcții, obturarea fisurilor, pentru asigurarea etanșeității sau, în anumite cazuri, pentru asigurarea fixării sau aderenței pieselor.

Astfel, cu toate că componenta de bază a produsului „spumă poliuretanică” este poliuretanul, caracterul principal al produsului este oferit de caracteristicile lui ca un mastic finisat și de destinația acestuia ca o etanșare pe bază de materiale plastice.

Potrivit deciziei Comitetului pentru Sistemul Armonizat al Organizației Mondiale a Vănilor, poziția tarifară 3214 nu se limitează doar la produsele cu un procent mare de umplutură.

Or, este constatat că produsul „spumă poliuretanică, în tub aerosol” conține și alți aditivi, cum ar fi cele ignifuge (neinflamabile) și gaze propulsoare, care îl face potrivit pentru o utilizare specifică (ca o mastică de la poziția tarifară 3214).

La caz, instanța de recurs reține că conform facturilor nr. 02 din 27 februarie 2012 și nr. 06 din 11 iunie 2012, produsele cu denumirea Bison Spuma PU 500 ml, Rino Fix spuma PU 700 ml, Bison Spuma PU 500 ml, Bison Spuma PU 700 ml, Spuma PRO max 70 vara 880 ml au fost încadrate la pozițiile tarifare 39095090 (f. d. 65-68)

Pe când, ținând cont de descrierea mărfii încadrată în rubrica 31 a declarațiilor vamale de import ca „poliuretani sub forme primare” și „spume poliuretane”, este cert

că aceste mărfuri corespund poziției tarifare 321410100 conform Nomenclatorului mărfurilor al RM (f. d. 64, 66).

Instanța de judecată consideră ca neîntemeiat argumentul invocat de către reclamant, reținut, de altfel, și de instanțele de judecată ierarhic inferioare, precum că organul vamal ar fi aplicat retroactiv Ordinul nr. 310 din 27 iunie 2012 pentru perioada de import a mărfii ianuarie 2009 - decembrie 2011, când ordinul respectiv nici nu era adoptat și intrat în vigoare.

Aceasta deoarece, reîncadrarea de către organul vamal într-o altă poziție tarifară a mărfurilor importate de către ÎM „Adekit” SRL, corespunde întru totul prevederilor Nomenclatorului mărfurilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 1525 din 29 decembrie 2007, prevederi care erau în vigoare și la data importului efectuat de declarant.

Or, după cum a fost menționat mai sus, clasificarea mărfurilor în Republica Moldova este efectuată în conformitate cu Nomenclatorul mărfurilor aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1525 din 29 decembrie 2007, cu aplicarea regulilor de interpretare ale acestuia, precum și conform Convenției Internaționale privind Sistemul Armonizat de descriere și codificare a mărfurilor, încheiată la Bruxelles la 14 iunie 1983 la care Republica Moldova a aderat prin Legea nr. 112-XV din 22 aprilie 2004.

Iar ordinul nr. 310 – O din 27 iunie 2012 emis de Serviciul Vamal nu constituie o normă ce urmează a fi interpretat în sensul enunțat de către reclamant, deoarece acesta poartă un caracter interpretativ, emis în scopul clasificării uniforme a mărfurilor de același gen și eficientizării controlului vamal al mărfurilor ce traversează frontiera RM, la caz, neavând incidență regula aplicabilității retroactive a normelor legale.

Pe cale de consecință, prin prisma art. 181¹ alin. (1) Cod vamal, care prevede că organul vamal are dreptul ca, din oficiu sau la solicitarea declarantului, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să modifice declarația vamală, iar alineatul (5) al aceluiași articol prevede că în cazul în care se constată că a luat naștere o obligație vamală sau că au fost plătite sume în plus, organul vamal ia măsuri pentru încasarea diferențelor în minus sau pentru rambursarea sumelor plătite în plus, cu respectarea prevederilor legislației în vigoare, se constată corectitudinea acțiunilor organului vamal care, constatând iregularitățile descrise, întemeiat a dispus încasarea diferențelor în minus constatate.

Drept urmare, cele menționate combat și concluziile instanțelor de judecată ierarhic inferioare statuate în sensul constatării ilegalității procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. 14/2 din 08 noiembrie 2012 și a deciziei de regularizare nr. 71 din 08 noiembrie 2012 emise de Serviciul Vamal al RM.

Față de cele ce preced, instanța de recurs relevă netemeinicia pretențiilor înaintate de către ÎM „Adekit” SRL, fapt ce impune respingerea acțiunii.

Din considerentele menționate și având în vedere că circumstanțele pricinii au fost stabilite pe deplin de către instanțele judecătorești inferioare, nefiind necesară verificarea suplimentară a cărorva dovezi, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe și de a emite o nouă hotărâre, prin care acțiunea ÎM „Adekit” SRL împotriva Serviciului Vamal al RM cu privire la contestarea actului administrativ de a respinge.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b), art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de Serviciul Vamal al Republicii Moldova.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2013 și hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 13 iunie 2013 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Mixte „Adekit” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ și se emite o nouă hotărâre prin care:

Se respinge acțiunea Întreprinderii Mixte „Adekit” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Vera Macinskaia

Sveatoslav Moldovan

Liliana Catan

Ala Cobăneanu